

kov«. V tem stolpu je visel tudi četrti zvon, ki so mu rekali »zvon lumpov«. Ta se je oglasil točno ob enajsti uri ponoči ter oznanjal, da je zapreti vse gostilne in kavarne ter veleval »lumpom« (ponočnjakom) iti k počitku. Ta stolp so leta 1813. Avstrijci močno poškodovali, ko so s topovi streljali iz bližnjega Golovca na Grad, ki so ga branili Francozi. Leta 1815. so stolp popravili, vendar je ostal še vedno lesen. Leta 1848. pa so sezidali sedanji stolp in mu dali uro. Iz francoske zasedbe so ostali štiri topovi iz bronu, ki so shranjeni v veži državnega muzeja. Francoska vlada jih je naročila v Italiji in jih vporabljala le ob izbruhih požara.

Severni stolp, ki gleda proti Ljubljani in Vodnikovemu trgu, tvori stanovanje in opazovališče drugemu čuvaju. Ta stolp ima na vrhu lesen nastavek, v čigar linah visi zvon, na katerega je v preteklem času ponavljajal čuvaj udarce ure, ki je bila na piskaškem stolpu, ob požaru pa je nanj bil plat zvona.

(Dalje.)

Prijateljčku.

(† Milanček Jurca iz Kranjske gore.)

<p>Nič ne plakaj, mamical! O, ko bi ti znala, kaj zgodilo se z menoj — zvezda me je vkrala.</p>	<p>Za desnico zvezda nas, za levico angel vodi, tisoč rož in luč krog nas, solnce — ah, povsodi.</p>
---	--

<p>Cin-cin-cin skoz okence tiho se nagnila, z zlato segla je rokó, s sabo me vodila.</p>	<p>Angel boža nam lase, zvezda lice gladi, angela in zvezde vse pa imamo radi.</p>
--	--

<p>Daleč zvezde gledajo, daleč dom njih zlati, stezo tja poznajo le angeli krilati.</p>	<p>V srcu nam ne vriska več radost gorka doma, angeli zdaj nas vrté — rima — roma — roma...</p>
---	---

<p>Angeli srebrni so pa se veselijo, z deco živo, z zvezdami v kolu se vrtijo.</p>	<p>Nič ne plakaj, mamical! O, če boš jokala, angelček bo hud namé, huda zvezda mala.</p>
--	--

Daleč gresta za nebo,
jaz bom tožno plakal,
težke solze, mamica,
v raju bom pretakal...

Josip Vandot.

